

handlede sociale Forbedringer, medens andre Lande, ofte Konkurrenter, kunde fortsætte deres Produktion paa de tidligere gældende Vilkaar og afsætte Produkterne til billigere Pris end de af Konventionen bundne Lande, ligesom det vilde være stridende mod Fredstraktatens Forudsætninger om Lighed i Arbejdsvilkaarene, om man ikke søgte at varetage *alle* Arbejderes Tarv og nøjedes med at vedtage Bestemmelser til Fordel for Arbejdere i enkelte Lande.

Direktør Ørsted sluttede sin Tale med at erklære, at han fortsat vilde betragte det universelle Princip som et Dogme for den internationale Arbejdsorganisation.

Direktøren for det internationale Arbejdsbureau, *Albert Thomas*, afsluttede Forhandlingerne om Rapporten med en Svartale, hvori han resumerede de Synspunkter, der var fremsat i Rapporten angaaende den Vej, den internationale Arbejdsorganisation burde følge i sin Kamp for at afbøde Virkningerne af den foreliggende Arbejdsløshedskrise og for at søge Krisen bragt til Ophør, idet han fastslog, at ingen havde det i sin Magt at paavise en almindelig Løsning af Krisespørgsmaalet, hverken af den økonomiske Krise eller af Arbejdsløshedskrisen, men at der findes en Række forskellige Midler, der kan tjene til Bekæmpelse af Krisen; det maatte være den internationale Arbejdsorganisations Opgave at udfinde de bedst egnede af disse Midler og sætte al sin Kraft ind paa at søge dem gennemført paa en Maade, der til alle Sider yder størst mulig Retfærdighed. Han fremhævede endvidere Betydningen af, at man fortsætter Undersøgelserne om Arbejdsløshed og Arbejdstid i deres Forhold til Arbejdsløsheden.

Efter at Forhandlingerne om Direktørens Rapport var afsluttet med Direktørens Svartale, fremsatte den japanske Regeringsrepræsentant Forslag til en Resolution om, at Konferencen skulde anmode Styrelsesraadet om paa det ved Rapporten og de stedfundne Forhandlinger om denne tilvejebragte Grundlag at undersøge og søge iværksat de fremsatte Forslag om at fortsætte og udvikle den internationale Arbejdsorganisations Virksomhed i Henseende til at afhjælpe Arbejdsløsheden og afbøde dennes Virkninger.

Denne Resolution blev enstemmigt vedtaget af Konferencen.

VI. Beretning fra Udvalget til Gennemgang af de af Regeringerne i Henhold til Fredstraktatens Art. 408 afgivne Rapporter om ratificerede Konventioners Anvendelse.

Udvalgets Formand var den engelske Regeringsrepræsentant, *Lawson*, dets Ordfører Raadgiver for de belgiske Regeringsrepræsentanter, *Mavaut*.

Til Behandling i Udvalget forelaa 346 Rapporter om Anvendelse af 26 Konventioner, angaaende hvilke Styrelsesraadets Ekspertudvalg (nedsat i Overensstemmelse med den derom vedtagne Beslutning paa VIII. Konference) havde afgivet en Beretning, der benyttedes som Grundlag for Udvalgets Forhandlinger.

Udvalgets Bemærkninger til de afgivne Rapporter angik i det væsentlige følgende Forhold:

- a. Manglende, ufyldstgørende eller for sent afgivne Rapporter.
- b. Undladelse af at fyldestgøre de Forpligtelser, som i Henhold til Fredstraktatens Art. 405 paahviler de Stater, der har ratificeret en Konvention (d. v. s. træffe de Foranstaltninger, som er nødvendige, for at paagældende Konventionsbestemmelser kan blive effektive).
- c. Divergerende Opfattelser med Hensyn til Fortolkning af visse Konventioner.
- d. Anvendelse af Konventioner i Kolonier.